

Τα σήματα είναι αριθμημένα, ιατρανέμια ή μετρημένα για να επιτελούν τη μία ή την άλλη λειτουργία. Τα μναλά προσφέρουν για να μαθαίνουν τη μία ή την άλλη αισθητική σε όποια δουλειά θα πάρουμε, τα χέρια για να παρούν ιουρητιά, να ιαρψώνουν πρόμες, πάντα το ίδιο ιάδε μέρα, τα μάτια για να πονούν από τον ιαθημένο συρρεγό του ειμονιού ή τον ιδεολογικού σινοπιδαριού που μας προσφέρεται σε αρθρωτική. Όλα αυτά τα βαρεθήματα. Θέλουμε να ορίζουμε εφείς τον τρόπο που θα ζούμε, να βλέπουμε μόνοι μας το πλέξιμο των σχέσεων μας, να λίνουμε μόνοι μας τα προβλήματα ή όχι οι μπάσοι ή οι διαστέσ, να υπερασπιζόμαστε την ιδιαιτερότητα ή την μανότητα ιαθενός ή όχι την αγορική του υπερίστη. Να προνοούμε εφείς, όλοι μαζί για τα προβλήματα της ζωής, ψυχολογικά, υλικά, πνευματικά ή όχι το μέρας με τους ευπαιδευμένους του υπαλλήλους. Δεν είμαστε πελάτες ιανενός ή δεν επιθυμούμε να γίνουμε. Είναι βασικό να ιατραλάβουμε πώς έχουμε μπει σε μια ιστορική ιαμτή, που τα όρια της εμπεπάλλευσης ήταν υποδούλωσης των ζωών μας διευρύνοντας ραγδαία. Όλες οι εδραιωμένες αντιτίκες για την πάτη της εργασίας, την αρετή της εργατικότητας, την ιατρεξίωση μέσω αυτών στο ιοινωνικό σύνολο ή της ιατρανάλωσης-ειμονικής ευτυχίας πρέπει να τελειώσουν. Τα ιοφριά ήταν τα μναλά μας είναι στο χέρι μας να τα ξαναχρησιμοποιήσουμε δημοσιευτικά. Τις απολαβές μας να τις μετράμε όπως θα αποφασίσουμε εφείς ή όχι με οιμορμοτικούς όρους. Τις αλήθειες ήταν τα όρια του ιόδου μας να τα αναδιατυπώσουμε εφείς, μέσα από όσα θα συναντήσουμε ήταν τα αντιμετωπίσουμε.

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Για όλους τους λόγους του ιόδου, που θέωρούμε ότι σε διάφορες στιγμές έχουμε γιλλαρίσει ή που η αισθητή που μας αύρισαν πότισε ήταν όπλος της επιθύμιας μας. Γιατί είναι πάντα ένα από τα βασικά όπλα των ιατραπερένων στον αγώνα τους ενάντια στην υπαρξη της εξουσίας, φυσικής ή μη. Στην πορεία αυτή δεν είμαστε μόνοι μας ή δεν έχουμε αρχηγούς. Έχουμε την αλτηλεγγία, την ανατρεπτική δράση, τη συέγη ή το μπόλιασμα των ιδεών μας με τα υπόλοιπα ιατραπερένων ιοινωνικά ιοφριάτια. Δεν έχουμε εξουσιαστικές δομές, ιεραρχία, ρατσισμό, δεξιότητα ή οποιοδήποτε άλλο διαχωριστικό μοντέλο που ιατραζόσσει τους ανθρώπους. Δεν έχουμε ως αξία το χρήμα, τις εμπορικές συναλλαγές, αλλά προτάσσουμε την αξία χρήσης, την από ιοινού προσπάθεια ή αλτηλοβούθεια. Δεν έχουμε δυστυχώς όλα όσα θέλουμε, αλλά έχουμε όλη τη θέλημα ή όλη τη λύση μας για τα ιάνουμε πραγματικότητα. Μια ήταν για πάντα, για θέλουμε όλα ήταν για όλους.

«Ας μην ζεχνάμε, άλλωστε, ότι ιάδε τι ιανούεχο-γγαίνει μέσα από το παλιό. Και αυόμα περισσότερο ότι οι άνθρωποι με τις ίδιες τους τις πράξεις μετατρέπουν το παρόν τους, σε ιριτική του παρελθόντος...»

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΕΙΟ

ΓΟΥΝΑΡΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗ (ΠΑΛΙΟ ΠΙΚΠΑ)

«Μπορεί να μας διαγεύσετε... μπορεί απομιά να μην ιατραφέρετε να μας ιατραλάβετε ή να μην αγωνιστείτε ιατά την διάρκεια της δικής σας ζωής ήταν εποχής. Μπορεί εσείς οι τωρινοί να μην αγωνιστείτε ποτέ. Όμως, πρέπει να δώσουμε μάχη να υπάρξουμε, να παραμείνουμε υπαριτοί, να γίνουμε το μέλλον. Γι' αυτό απενθύνόμαστε σε σας...»

(Το εγκαταλελειμένο, εδώ ήταν διατηρείται, υπέριο του παλιού ΠΙΚΠΑ αποτά ζωή. Το συλλογικό εγκείρημα λόγου ήταν δράσης "Πέρασμα" το ιατραλαμβάνει ήταν το επιτάσσει για να ιατρίζει ανάγκες του αγώνα για την αγορική ή ιοινωνική απελευθέρωση.)

Γιατί **ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ**, το παρόν μας, είναι η πραγματικότητα της συνάντησης, η άξια της αλτηλεγγίας αρνούμενη το γενικευμένο αγορισμό, η χαρά της συλλογικότητας απέναντι στην ήττα, τη δήλωση της πανταχού παρούσας απομόνωσης. Γιατί η ιοντζούρα μας προκύπτει από την αναγνωρίστα μας συνολικής ελευθερίας, μας συλλογικής αυτοδιάθεσης ή αυτοδιαχείρισης των ζωών μας. Γιατί για εμάς η ιάλυγη των αναγνών όλων, των πραγματικών αναγνών ή όχι των επιπλασών, θα έρθει μόνο μέσα από τη ιοινωνική διαχείριση υλιών ή μη πόρων. Γιατί η μόνη γενδιαίδη που εντοπίζουμε είναι η πιο στην συντήρηση αυτού του ιόδου της επιβιωσης ήταν όχι της ζωής, της μερικής ή πάντοτε υπό όρους ελευθερίας.